

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Ivasiuc Igor Anatoli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Ivasiuc Igor Anatoli, născut la 25.02.1975, originar și domiciliat în or. Edineț, str. Mărțișor, 18, ap. 8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 12.12.2014 – 15.01.2015;*
2. *Instanța de apel: 03.02.2015 – 18.03.2015;*
3. *Instanța de recurs: 23.06.2015 – 11.11.2015.*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 15 ianuarie 2015, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Ivasiuc Igor Anatoli a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin.(4) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeepsea stabilită, prin cumul parțial, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Edineț din 04 aprilie 2014, stabilindu-i lui Ivasiuc Igor Anatoli pedeapsa definitivă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Ivasiuc Igor Anatoli, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, contrar prevederilor pct. 14 lit. a)

al Regulamentului Circulației Rutiere nr.357 din 13.05.2009, la data de 25.10.2014, aproximativ la orele 00:10, condus prin or. Edineț str. Independenței, automobilul de model BMV 525D cu n/î C SA 844, avînd în aerul expirat o concentrație a vaporilor de alcool de 0,82 mg/l și alcool etilic în sînge în cantitate de 2,16 g/l, ceia ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Acțiunile lui Ivasiuc Igor Anatoli au fost încadrate în baza art. 264/1 alin.(4) Cod penal, cu semnele calificative: „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Țurcan Igor în numele inculpatului Ivasiuc Igor, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Ivasiuc Igor să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității conform art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, iar conform art. 87 Cod penal să fie luate în calcul zilele de închisoare executate real în raportul una zi de închisoare echivalent a 2 ore de muncă neremunerată.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

– instanța de fond eronat a considerat, că fapta a fost comisă de inculpat în stare de recidivă, deoarece pedeapsa complimentară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport nu poate fi considerată ca pedeapsă neexecutată, deoarece aceasta se consideră executată odată cu ridicarea permisului;

– incorect a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, deoarece inculpatul a achitat amenda judiciară aplicată prin sentința anterioară, și astfel, potrivit art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, în cazul condamnării persoanei la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea, antecedentele penale se sting automat, îndată după executarea pedepsei;

– incompatibilitatea judecătorului, care a examinat și a adoptat sentințele în ambele cauze penale în privința lui Ivasiuc Igor, considerînd că judecătorul era obligat să-și declare abținere de la judecarea cauzei penale potrivit art. 33 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, deși partea apărării nu a înaintat cerere de recuzare;

– la stabilirea pedepsei prima instanța nu a luat în considerație comportamentul inculpatului la ancheta preliminară, căința sinceră, recunoașterea vinei, acceptarea examinării în procedură simplificată, starea familiară, care potrivit adevărîței de domiciliu și adevărîței privind componența familiei eliberată de Primăria or. Edineț, la întreținerea și îngrijirea lui Ivasiuc Igor se află mama, Ivasiuc Tamara, invalid de gradul II.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 martie 2015, a fost respins apelul declarat de avocatul Țurcan Igor în numele inculpatului Ivasiuc Igor și menținută hotărârea atacată.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Ivasiuc Igor Anatoli de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(4) Cod penal.

Vinovăția acestuia, fiind dovedită prin declarațiile inculpatului, precum și prin cumulul de probe administrate la urmărirea penală, examinate în cadrul cercetării judecătorești în ședința instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel, cum ar fi:

- raportul colaboratorului de poliție Cușnir V. din 25.10.2014 (f. d. 5);
- datele aparatului „Drager Alcotest” din 25.10.2014, prin care s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat la Ivasiuc I. este de 0,82 mg/l (f. d. 9);
- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 25.10.2014 (f. d. 10-11);
- raportul de constatare medico-legală nr.1429 din 18.11.2014, potrivit căruia în sângele lui Ivasiuc I. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,16%, echivalent a 2,16 g/l (f. d. 12);
- sentința Judecătoriei Edineț din 04.04.2014, prin care Ivasiuc I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 7500 lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de cinci ani (f. d. 33-34).

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 82 alin. (2), art. 85 alin. (1) Cod penal, și respectând prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelantului referitor la stabilirea pedepsei, indicând faptul că prima instanță corect a reținut starea de recidivă, deoarece la momentul săvârșirii infracțiunii imputate, inculpatul nu executase pedeapsa complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, stabilită prin sentința precedentă.

Totodată, fiind menționat și faptul că, pedeapsa complementară nu se consideră a fi executată din momentul ridicării permisului de conducere, deoarece sancțiunea art. 264/1 alin. (1) Cod penal stabilește ca pedeapsă complementară nu ridicarea permisului de conducere, ci privarea de dreptul

de a conduce mijloace de transport pe un anumit termen, și doar după expirarea termenului stabilit, pedeapsa este considerată executată.

La fel, a fost respins de către instanța de apel ca neîntemeiat și argumentul apelantului referitor la incompatibilitatea judecătorului, care a examinat și precedentă cauză penală în privința lui Ivasiuc Igor, deoarece această circumstanță nu care sub incidența prevederilor art. 33 Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Ivasiuc Igor, care solicită casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 18 martie 2015, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Ivasiuc Igor să-i fie stabilită pedeapsa, cu excluderea stării de recidivă, cu executarea pedepsei în penitenciar, reieșind din prevederile art. 72 Cod penal.

În motivarea recursului apărătorul, invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, indică aceleași argumente ca și în cererea de apel, expuse în pct. 3 al deciziei.

Suplimentar, atrage atenția instanței de recurs că:

– instanțele ierarhic inferioare au aplicat analogia defavorabilă a legii penale în cazul privării de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece Codul de executare nu reglementează modul de executare a pedepsei privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport;

– infracțiunea prevăzută de art. 264/1 Cod penal se atribuie la infracțiuni săvârșite din imprudență, astfel că, instanțele ierarhic inferioare eronat au constatat recidiva.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerînd că instanța de apel ilegal a menținut sentința instanței de fond în ce privește individualizarea pedepsei, temei ce se încadrează în pct. 10) al normei sus citate, potrivit căreia *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În acest sens Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă

instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele agravante sau atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de recurs reține faptul că, cauza penală de învinuire a lui Ivasiuc Igor Anatoli a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, potrivit căreia judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece inculpatul a recunoscut încadrarea juridică a faptei, așa cum a fost reținută în rechizitoriu, și în acest sens a depus cerere, prin care a solicitat ca judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f. d. 74).

Reieșind din prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală și practica judiciară constantă, Colegiul penal menționează că, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac apelul, de regulă, sub aspectul corectitudinii individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Analizând decizia atacată, instanța de recurs consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, constatând că instanța de fond corect i-a stabilit pedeapsa inculpatului Ivasiuc Igor, ținând cont de prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală și art. 61, 75, 82 alin. (2), art. 85 alin. (1) Cod penal, indicând că la momentul săvârșirii infracțiunii imputate, inculpatul nu executase pedeapsa complementară de privare a dreptului de a conduce mijloace de transport, stabilită prin sentința precedentă (pct. 5 din prezenta decizie), astfel fiind stabilită prezența în speța dată a recidivei.

În acest sens Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 34 alin.(1) Cod penal *se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție*, iar potrivit art. 82 alin. (1) Cod penal, *la aplicarea pedepsei pentru recidivă, se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa*

anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi.

Potrivit prevederilor art. 111 al. (1) pct. e) Cod de procedură penală se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei.

În speță, Colegiul penal atestă că inculpatul Ivasiuc Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat prin sentința Judecătorei Edineț din 04 aprilie 2014 în baza art. 264/1 al. (1) Cod penal la amendă în mărime de 375 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 (cinci) ani (f. d. 34). La data de 15 aprilie 2014, Ivasiuc I. a achitat amenda stabilită prin sentința nominalizată (f. d. 75).

Potrivit prevederilor art. 65 alin. (4) Cod penal *la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămînerii definitive a hotărîrii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.*

Conform art. 466 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală hotărîrea primei instanțe rămîne definitivă la data expirării termenului de recurs, în cazul hotărîrilor nesupuse apelului.

Reieșind din aceste prevederi legale, precum și din faptul că sentința din 04 aprilie 2014 a Judecătorei Edineț în privința inculpatului a devenit definitivă prin neatacare la data de 22 aprilie 2014, după expirarea termenului de atac de 15 zile, termenul de executare a pedepsei complimentare de 5 ani privare de dreptul de a conduce mijloace de transport stabilite lui Ivasiuc I. potrivit sentinței menționate a început să curgă la această dată.

Ținînd cont de faptul că infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul Ivasiuc I. prin sentința din 15 ianuarie 2015 a fost săvîrșită de către acesta la 25 octombrie 2014, Colegiul constată că la acest moment pedeapsa complimentară stabilită prin sentința Judecătorei Edineț din 04 aprilie 2014 nu a fost executată.

Astfel, Colegiul penal consideră corecte concluziile instanței de apel, prin care aceasta a respins argumentele apelanților, menționînd că *„pedeapsa complimentară nu se consideră a fi executată din momentul ridicării permisului de conducere, deoarece sancțiunea art. 264/1 alin.(1) Cod penal stabilește ca pedeapsă complimentară nu ridicarea permisului de conducere, ci privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un anumit termen, și doar după expirarea termenului stabilit, pedeapsa este considerată executată”.*

Colegiul penal ține de asemenea să menționeze că, reieșind din prevederile legale sus-enunțate, sunt neîntemeiate argumentele recurentului

cu privire la faptul că odată cu executarea pedepsei principale (în speța examinată – amenda), antecedentele penale sunt stinse, deoarece, după cum a fost stabilit supra, antecedentul va fi stins numai după executarea integrală a pedepsei principale și complimentare stabilite prin sentință.

În acest sens Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit prevederilor alin. (2) art. 111 Cod penal, dacă condamnatul, în modul stabilit de lege, a fost liberat înainte de termen de executarea pedepsei sau partea neexecutată a pedepsei i-a fost înlocuită cu o pedeapsă mai blîndă, termenul stingerii antecedentelor penale se calculează pornindu-se de la termenul real al pedepsei executate, din momentul liberării de executarea pedepsei principale și *complementare*.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa complimentară este o parte componentă a pedepsei stabilite prin sentință, de aceea momentul stingerii antecedentelor penale va fi calculat, ținînd cont de data executării integrale a pedepsei stabilite, care include pedeapsa principală și pedeapsa complimentară.

Colegiul penal de asemenea consideră total lipsite de suport legal argumentele recurentului, precum că infracțiunea prevăzută de art. 264/1 Cod penal, pentru care a fost condamnat Ivasiuc I. prin sentința Judecătorei Edineț din 04 aprilie 2014 și prin sentința Judecătorei Edineț din 15 ianuarie 2015, se atribuie la infracțiuni săvîrșite din imprudență, și astfel, instanțele ierarhic inferioare eronat au constatat recidiva.

În acest sens Colegiul penal menționează faptul că, potrivit practicii judiciare constante latura subiectivă a infracțiunii prevăzute art. 264/1 Cod penal se caracterizează prin *intenție directă*, deoarece făptuitorul își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și dorește să conducă mijlocul de transport, aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și dîndu-și seama că se află în această stare.

Colegiul penal de asemenea reiterează că cauza penală a fost examinată în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, ceea ce presupune potrivit practicii judiciare constante că *inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu*, precum și că *inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei/faptelor așa cum a/au fost reținute în rechizitoriu*, iar împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac apelul, de regulă, sub aspectul corectitudinii individualizării pedepsei, inculpatul neputînd renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

În această privință Colegiul penal menționează că art. 264 /1 alin. (4) Cod penal prevede o variantă agravată a infracțiunilor specificate la alin. (1) – (3) art. 264/1 Cod penal, și una din ipotezele acesteia este cînd subiectul este privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport, adică se are în vedere că

subiectul se află în perioada, prevăzută de art. 65 alin.(4) Cod penal, în care execută pedeapsa.

Reieșind din faptul că inculpatul, a solicitat examinarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, a recunoscut *faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu*, Colegiul penal constată, că partea apărării, în aceste condiții, nu poate pune la îndoială existența faptului privării de dreptul de a conduce mijloace de transport la momentul comiterii infracțiunii, deoarece privarea este parte componentă a laturii obiective a infracțiunii pentru care a fost condamnat Ivasiuc I.

Colegiul penal constată că în speța dată de către instanțele judecătorești corect a fost reținută starea de recidivă, deoarece au fost cercetate minuțios circumstanțele care confirmă existența recidivei de infracțiuni, fiind aplicate corect prevederile art. 34 Cod penal, în raport cu prevederile art. 65, 111, 112 Cod penal, reieșind din antecedentele penale care nu au fost stinse sau anulate pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

De asemenea Colegiul penal consideră că de către instanțe corect au fost aplicate dispozițiile art. 85 Cod penal, deoarece regulile pentru stabilirea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe se aplică în condițiile când:

- Condamnatul săvârșește una sau mai multe infracțiuni după pronunțarea primei sentințe, indiferent dacă această sentință a intrat în vigoare sau nu (art. 466 Cod de procedură penală).
- Infracțiunea a fost săvârșită pînă la executarea completă a pedepsei principale și complementare stabilită prin prima sentință.

Astfel, dacă după executarea integrală a pedepsei principale, însă pînă la executarea completă a pedepsei complementare, condamnatul săvârșește o nouă infracțiune, pedeapsa pentru această infracțiune se stabilește conform regulilor aplicării pedepsei în cazul unui cumul de sentințe.

Reieșind din cele expuse supra, raportate la materialele cauzei, Colegiul penal conchide că inculpatului Ivasiuc Igor pedeapsa definitivă i-a fost stabilită în corespundere cu prevederile legale de individualizare a pedepsei, fiindu-i stabilită pedeapsa, prin cumul de sentințe (art.85 Cod penal), prin adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Edineț din 04 aprilie 2014, astfel, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

Referitor la argumentele apărătorului inculpatului cu privire la individualizarea incorectă a pedepsei și în ce privește menținerea categoriei și măsurii de pedeapsă stabilită inculpatului de către prima instanță, Colegiul penal de asemenea le consideră neîntemeiate, deoarece analizînd decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția sa în acest sens.

Colegiul penal mai constată că instanța de apel corect a respins ca neîntemeiate și argumentele avocatului referitoare la incompatibilitatea judecătorului pe motiv că acesta a examinat și precedentă cauză în privința lui Ivasiuc I., deoarece prevederile art. 33 Cod de procedură penală nu sunt incidente situației.

Astfel, analizând decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afectat soluția acesteia.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, recursul ordinar declarat de avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Ivasiuc Igor Anatoli se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Ivasiuc Igor Anatoli împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 martie 2015, în cauza penală în privința lui **Ivasiuc Igor Anatoli**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **10 decembrie 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie